

Nr. 44.
25.
nóvbr.

Auglýsing

um

gjörðarsamning milli Hans Hátignar Danmerkur konungs og Hans Hátignar Portúgals konungs.

Hin danska og hin portúgalska stjórn hafa 20. mars 1907 gjört með sjer svofeldan samning um skuldbundna gjörð og fullgilt hann í Kaupmannahöfn 26. október 1908.

Dýðing.

Hans Hátign konungur Danmerkur og Hans Hátign konungur Portúgals og Algarves, sem hafa látið leiðast af frumreglunum í sáttmála þeim, sem gjörður var í Haag 29. júlí 1899 um að miðla á friðsamlegan hátt deilumálum ríkja á milli, og að festa frumregluna um skuldbundna gjörð í viðskiftum þeirra með almennu samkomulagi þeirrar tegundar, sem vikið er á í 19. gr. tjeðs sáttmála, hafa ákvarðað að gjöra samning með sjer í þessu skyni og hafa skipað umboðsmenn:

Hans Hátign Danmerkur konungur:

Herra greifa *Frederih Christopher Otto Raben-Levetzau*, kammerherra Hans Hátignar og ráðherra utanríkismálanna, stórkross dannebrogssorðunnar og dannebrogsmann o. s. frv.

Hans Hátign konungur Portúgals og Algarves:

Herra *Antonio de Castro Fejó*, sjerstaklegan sendiherra Hans Hátignar og umboðinn stjórnarherra í Kaupmannahöfn, kommandör dannebrogssorðunnar o. s. frv.; og er þeir hafa látið uppi hvor við annan umboðsskjöl sín, sem reyndust góð og gild, hafa þeir komið sjer saman um ákvæði þau, er hjer fara á eftir:

1. grein.

Hinir hátignu samningsaðilar skuldbinda sig til að leggja í gjörð öll deilumál, hværrar tegundar, sem vera skal, sem kynnu að rísa upp milli þeirra, og ekki hefur tekist að miðla fyrir milligöngu erendreka þeirra. Þeir vilja í þessu skyni snúa sjer að hinum fasta gjörðardómstóli, sem settur er á stofn með sáttmálanum í Haag frá 29. júlí 1899, nema þeir kynnu að hafa komið sjer saman um annan gjörðardómstól.

2. grein.

Áður en hinir hátignu samningsaðilar leita hins fasta gjörðardómstóls, eiga þeir í hvert skifti um sig að skrifa undir sjerstaklega gjörðarsamþykt, sem kveður skýrt á um ágreiningsefnið, sem og um verkvið gjörðardómendanna og um fresti þá, sem ber að hegða sjer eftir að því er snertir samkomu gjörðardómsins og málflutninginn.

Nr. 44. Auglýsing 25. nóvember um gjörðarsamning milli Hans Hátignar Danmerkur konungs og Hans Hátignar Portúgals konungs.

Bekendtgørelse

om

Nr. 44.
25.
Novbr.

en mellem Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af Portugal afsluttet Konvention om Voldgift.

Under 20. Marts 1907 er der mellem den danske og den portugisiske Regering bleven afsluttet og under 26. Oktober 1908 i København bleven ratificeret følgende Konvention om obligatorisk Voldgift:

Oversættelse.

Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af Portugal og Algarve, ledede af Grundsætningerne i Konventionen angaaende fredelig Bilæggelse af internationale Stridigheder, afsluttet i Haag den 29. Juli 1899, og som ønske navnlig at fastslaa Grundsætningen om obligatorisk Voldgift i deres gensidige Forhold ved en almindelig Overenskomst af den i nævnte Konventions Artikel 19 angivne Art, have bestemt i dette Øjemed at afslutte en Konvention og have udnævnt til deres befuldmægtigede:

Hans Majestæt Kongen af Danmark:

Hr. *Greve Frederik Christopher Otto Raben-Levetzau*, Hans Majestæts Kammerherre og Udenrigsminister, Storkors af Dannebrog og Dannebrogsmænd o. s. v.

Hans Majestæt Kongen af Portugal og Algarve:

Hr. *Antonio de Castro Feijó*, Hans Majestæts overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister i København, Kommandør af Dannebrog o. s. v., hvilke, efter at have meddelt hinanden deres Fuldmagter, der befandtes i god og rigtig Form, ere komne overens om følgende Bestemmelser:

Artikel 1.

De høje kontraherende Parter forpligte sig til at henvise til Voldgift alle Tvistigheder, ligegyldig af hvilken Art, som maatte opstaa mellem dem, og som ikke have kunnet afgøres ad diplomatisk Vej. De ville i det Øjemed henvende sig til den ved Konventionen af 29. Juli 1899 i Haag oprettede permanente Voldgiftsdomstol, medmindre de maatte være komne overens om en anden Voldgiftsdomstol.

Artikel 2.

I hvert enkelt Tilfælde skulle de høje kontraherende Parter, før de henvende sig til den permanente Voldgiftsdomstol, undertegne en særlig Voldgiftsantagelse, der klart bestemmer Stridens Genstand, Omfanget af Voldgiftsmændenes Myndighed og de Frister, der ville være at iagttage med Hensyn til Voldgiftsrettens Sammentræden og Proceduren.

Nr. 44. Bekendtgørelse af 25. November om en mellem Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af Portugal afsluttet Konvention om Voldgift.

Nr. 44. Sje engin sjerstakleg gjörðarsamþykkt til, eiga gjörðardómendurnir að kveða
25. upp úrskurð sinn á grundvelli rjettarkrafa þeirra, sem báðir málspartar hafa gjört.
nóvbr.

Sjeu ekki til gjörðardómi samkvæm fyriræli í gagnstæða átt á að haga mál-
flutningnum fyrir gjörðardóminu samkvæmt reglum þeim, sem settar eru í sáttmála
þeim, er ritað var undir í Haag 29. júlí 1899 um friðsamlega miðlun á deilumálum
ríkja í milli að viðbættum viðaukaákvæðum þeim, sem vikið er á í næstu grein hjer
á eftir.

3. grein.

Enginn gjörðardómendanna má vera þegn ríkja þeirra, sem ritað hafa undir
þennan samning, eða eiga heimkynni í löndum þeirra, nje heldur mega atriði þau, sem
gjörðin beinist að, varða hagsmunasemi þeirra.

Í gjörðarsamþykkt þeirri, sem gjört er ráð fyrir í næstu grein á undan, skal
tiltaka frest, er ekki má vera liðinn áður en málspartarnir eru búnir að skiftast á um
erendi þau og skjöl, er snerta ágreiningsefnið. Þessum skjalaskiftum á, hvað sem
öðru liður, að vera lokið, áður en fundir gjörðardómstólsins hefjast.

Í úrskurði gjörðardómsins á að tiltaka fresti þá, sem ekki mega vera liðnir,
áður en honum er fullnægt.

4. grein.

Það er vitaskuld, að sje ekki svo, að deilan sje um framkvæmd á samningi
milli beggja ríkjanna, eða um rjettarneitun sje að ræða, á 1. grein ekki að eiga við
um deilumál, sem kynnu að rísa upp milli þegns annarshvors ríkisins og hins samn-
ingsríkisins, þegar dómstólarnir eru bærir um eftir lögum siðarnefnds ríkis að kveða
upp dóm um ágreiningsefnið.

5. grein.

Samningur þessi á að vera í gildi í 10 ár, að telja frá því, þegar skifst er á
um fullgildingarnar. Fari svo, að hvorugur hinna hátignu sammingsaðila hafi, 6 mán-
uðum áður en þetta árabíl er liðið, látið í ljósi það áform sitt, að láta hann falla úr
gildi, heldur samningurinn áfram að vera í gildi þangað til 6 mánuðir eru liðnir frá
þeim degi að telja, er annarhvor hinna hátignu sammingsaðila kynni að hafa sagt
honum upp.

6. grein.

Samning þennan skal fullgilda svo fljótt sem verða má, og skal skifst á um
fullgildingarnar í Kaupmannahöfn.

Þessu til staðfestu hafa umboðsmennirnir ritað nöfn sín undir samning þennan
og sett á hann innsigli sín.

Gjört í Kaupmannahöfn í tveimur frumritum 20. mars 1907.

Raben-Levetzau.

(L. S.)

A. de Castro Feijó.

(L. S.)

Þetta gjörist hjermeð að gefnu tilefni öllum kunnugt.

Í stjórnarráði Íslands, 25. nóvember 1912.

H. Hafstein.

Eggert Briem.

Foreligger ingen særlig Voldgiftsantagelse, skulle Voldgiftsmændene afgive
Kendelse paa Grundlag af de af de to Parter formulerede Paastande. Nr. 44.
25.
Novbr.

I Fald der ikke findes voldgiftsmæssige Bestemmelser i modsat Retning, skal Voldgiftsproceduren ordnes i Overensstemmelse med de Regler, der ere fastslaaede ved den i Haag den 29. Juli 1899 undertegnede Konvention angaaende fredelig Bilæggelse af internationale Stridigheder, med Tillæg af de snupplerende Bestemmelser der angives i efterfølgende Artikel.

Artikel 3.

Ingen af Voldgiftsmændene maa være Undersaat af de Stater, der have undertegnet nærværende Konvention, eller have Bopæl paa deres Territorium, eller være interesseret i de Spørgsmaal, som ere Genstand for Voldgiften.

Den i foranstaaende Artikel forudsatte Voldgiftsantagelse skal fastsætte en Frist, inden hvis Udløb Udvekslingen af de Indlæg og Dokumenter, der have Hensyn til Stridens Genstand, skal finde Sted mellem de to Parter. Denne Udveksling skal i hvert Tilfælde være endt før Begyndelsen af Voldgiftsrettens Møder.

Voldgiftskendelsen skal indeholde Angivelse af de Frister, inden hvilke den skal efterkommes.

Artikel 4.

Man er enig om, at medmindre Tvisten angaar Anvendelsen af en Overenskomst mellem de to Stater, eller det drejer sig om et Tilfælde af Rettens Fornægtelse, skal Artikel 1 ikke være anvendelig paa Tvistigheder, der maatte opstaa mellem en Undersaat af en af Parterne og den anden kontraherende Stat, naar Domstolene ifølge denne Stats Lovgivning ere kompetente til at paadømme Stridsspørgsmaalet.

Artikel 5.

Nærværende Konvention skal forblive i Kraft i ti Aar, fra Udvekslingen af Ratifikationerne at regne. I Tilfælde af, at ingen af de høje kontraherende Parter, seks Maaneder før nævnte Tidsrums Udløb, har tilkendegivet sin Hensigt at lade Virkningerne af den ophøre, forbliver Konventionen bindende indtil Forløbet af seks Maaneder fra den Dag at regne, paa hvilken den ene eller den anden af de høje kontraherende Parter maatte have opsagt den.

Artikel 6.

Nærværende Konvention skal ratificeres snarest mulig, og Ratifikationerne skulle udveksles i København.

Til Bekræftelse heraf have de respektive befuldmægtigede undertegnet nærværende Konvention og forsynet den med deres Segl.

Sket i Kjøbenhavn, i dobbelt Udfærdigelse, den 20. Marts 1907.

Raben-Levetzau.

(L. S.)

A. de Castro Feijó.

(L. S.)

Hvilket paa dertil given Foranledning bringes til offentlig Kundskab.

Islands Ministerium, den 25. November 1912.

H. Hafstein.

Eggert Briem.